

SAZAN NASIL ALABALIK OLDU?

Aydınlık Gazetesi, 31 Mart 2014

Yıldırım Koç

Geçenlerde Almanya'da doğup büyümüş ve oradaki bir üniversitede yüksek lisans yapmakta olan bir Türk öğrenci benimle görüşmek istedi. Tezini yazıyormuş. Tez konusu da Türkiye sendikaları ile Almanya sendikalarının karşılaştırılmasıymış.

Bu öğrenci, konuşma sırasında, Almanya'daki akademisyenlerin Türkiye'deki sendikaları çok aşağıladıklarından söz etti.

Büyük tepki gösterdim.

Öğrenci sert tepkime çok şaşırıldı.

Türkiye'deki sendikacılık hareketinde yaşanan bir sürü olumsuzluğu bilen ve yazan bir kişiyim. Ancak Almanya'daki birilerinin böyle bir değerlendirme yapmasını içime sindiremedim.

Emperyalist Ülkelerin İşbirlikçi İşçi Sınıfları

Bu öğrenciye, son 10 ve hatta 20 yıl içinde Almanya'da yüzbinlerce işçinin protesto eylemlerini hatırlayıp hatırlamadığını sordum.

Hiçbir büyük eylem hatırlayamadı. Ben de hatırlamıyorum.

Sonra da Türkiye'de her gün bir sürü eylem olduğundan söz ettim.

Bu öğrenciye, Almanya'daki sendikaların 1933 yılında Naziler'e nasıl teslim olduklarını, 1 Mayıs'ı Naziler'le birlikte kutladıktan sonra 2 Mayıs günü bütün sendikalar kapatıldığında nasıl direnmediklerini, sessizce teslim olduklarını hatırlattım.

Durgun göllerde çamur kokan sazanlar yetişir. Munzur'un soğuk ve hırçın sularında ise son derece lezzetli, kırmızı benekli alabalıklar yaşar.

Almanya'daki işçiler emperyalizm döneminde kapitalizmin mezar kazıcıları olmaktan çıkmış, kapitalizmin payandalarına dönüşmüştür; aynen diğer emperyalist ülkelerde olduğu gibi.

1-7 Eylül 1920 tarihlerinde Bakü'de toplanan Birinci Doğu Halkları Kurultayı'nın sonunda yayımlanan "Avrupa, Amerika ve Japonya'nın İşçilerine Doğu Halkları Kongresi'nin Çağrısı" belgesinde emperyalist ülkelerin işçilerine şöyle sesleniliyordu: **"Sizler ki kapitalistlere köpeklik ediyordunuz; bizi kendi köpekleriniz olarak gördünüz."**

Emperyalizmin payandalığını yapan işçi sınıfları emperyalizmi de, kapitalizmi de destekler; bunun karşılığında emperyalist sömürden pay alır. Durgun göllerde çamurda yatan çamur kokulu lezzetsiz sazanlar gibidirler.

Sazanlar Nasıl Alabalığa Dönüşür?

Emperyalist sömürü altındaki bir ülkenin, hele hele küresel kriz koşullarında yaşayan işçileriyse, hayat zordur. Ülkenizdeki yağma ve sömürü düzeni de sınırlarına ulaşmışsa, deniz tükenmişse, saldırının hedefiyse, eylemlilik kaçınılmazdır. İçinde yaşadığınız sular soğuk ve hırçındır. Kendinizi geliştirmekten, mücadele etmekten başka seçeneğiniz yoktur.

Türkiye'de kamu sektöründeki işçiler 12 Eylül öncesinde rahat çalışma koşullarına sahipti. Sazan gibiydiler. Ancak özellikle 1983-1989 döneminde çok büyük bir yoksullaşma yaşadılar. Durgun ve ılık göller, soğuk ve hırçın akarsulara dönüştü. İçindekiler de bir dönüşüme uğradı; yaşayabilmek için bu dönüşümü yaşamaktan başka çareleri yoktu. Sazanlıktan alabalıklığa terfi ettiler. 1989 Bahar Eylemleri, 1990 grevleri, 1991 genel eylemi ve Madenciler Yürüyüşü bu nitelikte hareketlerdir.

Emperyalist ülkelerin işçi sınıfları ise sazanlığı sürdürüyor.

Onların sazanlıktan kurtaracak olan, bizim gibi ülkelerin işçi sınıfının öncülüğünde gerçekleştireceği anti-emperyalist mücadeledir.

Emperyalist sömürüye engel olabilirsek, emperyalist ülkelerin işçi sınıfları, emperyalizmin ve kapitalizmin payandaları olmaktan çıkar; insanca çalışabilmek ve yaşayabilmek için kapitalizmin mezar kazıcıları olmaktan başka çareleri kalmaz. Sazanlıktan kurtulup, alabalıklaşırlar.

Türkiye'de ne yazık ki hâlâ Dünya Sosyal Forumu'ndan, Avrupa Sosyal Forumu'ndan, emperyalist ülkelerin işbirlikçi sendikalarının hakimiyetindeki uluslararası sendikacılık hareketinden medet umanlar var.

Sazanlardan medet umacak kadar sazanlaşmayın!